

Hvornår er man en succes som fedmeopereret?

Denne udgaves leder er skrevet af Mona Larsen, formand. Lederen skrives på skift af én fra bestyrelsen og er et udtryk for hvilke tanker indenfor vores interesseområde, der optager pågældende netop nu, og er derfor at betragte som et personligt standpunkt.

Tankerne i den her tid, leder mig hen på de nye BMI grænser, hvor man skal have en BMI på 50, såfremt der ikke er en følgesygdom tilknyttet. Med de nye regler vil der jo være en større andel der ikke kommer så langt ned i vægt, at de bliver normalvægtige.

Vi har i Gb-foreningen støttet tanken om at BMI grænsen måske burde reguleres, ligesom vi også støtter at aldersgrænsen sættes op til 25 år. Men at sætte grænsen helt op til 50, virker som en meget drastisk handling, udelukkende udledt at nogle økonomiske beslutninger. Hvis man ikke erstatter dette med en anden behandling, vil man skabe en lang række kronikere, der ikke kan få hjælp, før deres overvægt bliver direkte livstruende.

Dilemmaet er hvor man skal sætte grænsen. Vi ser lige nu en del unge piger, helt ned til 14 år, med BMI på 40, søge til udlandet for at opnå det forjættede land af væggtab. Disse piger skal jo have hjælp, ingen kan vel tvivle på det, men en fedmeoperation er vel ikke det optimale for børn i puberteten. Derimod kan jeg sagtens se logikken i at en 40-50 årig, der hele sit liv har kæmpet med vægten, og nu er begyndt at få de skavanker der jo følger med, godt kan få en fedmeoperation med en BMI på 40. Fedmeoperationer bør og skal være sidste udvej, men hvad gør man når det efterhånden er den eneste udvej samfundet vil hjælpe med?

Hvornår er man så en succes som fedmeopereret? Er man først ved målet når vi er helt slanke og har en BMI på 25, har fået maveskind fjernet, og bryster der strutter som en syttenårigs?

Da jeg vejede 219 kg. Ville jeg have stillet mig ganske tilfreds med at veje 90 kg mindre. Det gør jeg så nu, men er selvsagt langt fra slank og har hængemave og bryster der kan bruges som sjal. Jeg er lykkelig for mine tabte kilo, og syntes selv jeg har gjort det godt. Alligevel slår det mig ofte når vi samles, er i støttegruppe, eller tager på messer osv. At det ofte sker, at jeg bliver opfattet som en der har fejlet mit forsøg på at tabe mig, simpelthen fordi jeg ikke er slank. Ofte har jeg stået sammen med en der har tabt langt mindre, men pga. af et lavere udgangspunkt nu er slank, og set folk betragte dem som en langt større succes, og ikke mindst som værende kureret for deres problemer med mad, hvilket vi alle ved, man sjældent er.

Når nu det bliver langt større personer der får fedmeoperationer end før, bliver operationerne så i højere grad anset for noget der ikke virker, fordi færre vil nå normalvægten? Jeg kan frygte det når jeg ser reaktionerne på mit eget væggtab, men måske ikke alligevel fordi vi så er i samme båd..

Layout & korrektur: Ole Valentin, Koordinering af indhold: Marianne Ivarsen

Nyhedsbrevet forsinket

Grundet jobskifte og deraf følgende travlhed i det civile liv for Ole Valentin, der indtil nu har været ansvarlig for udsendelse af nyhedsbrevet er dette nummer desværre blevet forsinket. Det beklager vi – og går nu i gang med også at oplære andre i bestyrelsen til at kunne varetage denne post.

Generalforsamling/årsfest

Så kom tiden igen til den årlige generalforsamling, med efterfølgende årsfest.

Denne gang havde vi valgt Fyn til at lægge grund til vores arrangement og stedet var smukt placeret langt ude i skoven.

Vejret viste sig ikke fra sin gode side, men humøret var højt og den overdækkede terrasse blev flittigt brugt.

Generalforsamlingen bød på afsked med gamle kendinge og velkomst til nye, masser af taler, hygge, latter og gode

fedtfattige kager..

Efter generalforsamlingen blev der dækket op og en åbenbaring af sunde lækkerier på den store buffet, dukkede op fra Christinas travle køkken, hvor bestyrelsen havde kokkereret hele formiddagen!

Efter maden var der snak, dans og diverse selskabslege og vi kunne alle gå til ro i køjesenge i de store sovesale, så jo der var god anledning til at være social.

Efter morgenmaden og rengøring, takkede vi af efter en dejlig weekend og glæder os allerede til næste gang .

Bestyrelsens beretning

Som fremlagt på generalforsamlingen af Mona Larsen, formand:

Over 80 gæster... 1200 medlemmer – wow, hvem skulle ha troet det ?..tror der var 20 første gang jeg selv deltog.

Da vi mødtes sidst var vi en forening godt på vej fremad, men stadigvæk en lille forening der ikke deltog i de store meningsdannende diskussioner.

Den tid er ovre nu og der går stort set ikke en uge hvor en af os ikke bliver kontaktet at et medie- oftest en avis eller tv, men vi har sågar været i Familie Journalen og Helse også.

Det har været fristende at blande sig i debatten, råbe op om tidlig indsats og motion på recept mv. men vi har måttet hive os selv tilbage til det der var og er vores kerneydelse, nemlig at støtte, hjælpe og oplyse om fedmeoperationer og kun udtale os om de ting der er relateret til dette, og lade vores søskendeorganisationer om det andet..

Men selvom vi holder os til emnet er der alligevel bud efter os tit og det er da blevet til flere tv udsendelser, både DR, TV2 News og Godmorgen DK er besøgt og personligt må jeg da sige at de var da en oplevelse værd, ikke mindst at møde den lækre studievært..Jo der er skjulte fordele ved at være formand her! Vi er i avisen gennemsnitlig en gang om måneden, både de store, som ikke altid er lige høflige, men også små lokalafdelinger popper ofte op med emnet, og det er jo super skønt, at så mange efterhånden står frem og fortæller den gode historie.

Da vi mødtes sidst var jeg sikker på at vores ret til en operation var sikret og brugte en del kræfter på også at få den psykiske efterbehandling og hud reduktionerne til at køre bedre. Men som en tyv om natten blev vi overhalet indenom af regionerne og sundhedsministeren, som sammen med en direktør fra Hvidovre, havde udtænkt lumske planer der senere kom til at skære omkring 70 % af fedmeoperationerne væk.

Man ignorerede eksperterne, man ignorerede patienterne, alle protester blev fejlet af banen, og man ignorerede det faktum, at man ikke på nuværende tidspunkt har et alternativ til operationerne... man skar dem bare væk. Pludselig måtte vi ud og forsvare vores ret til en operation med en BMI over 50 og fik ulykkelige patienter i røret der blankt var afvist med BMI på 52!! Pludselig blev alt det andet irrelevant, for man kunne slet ikke komme igennem med noget. Pludselig var vi tilbage hvor vi igen skulle fremstilles som dumme belastninger på budgetter!

Hvordan den ender ved jeg ikke, der er pippet lidt her og der om at man nok var lidt for hurtig, men så længe regionerne ingen penge har, vil fedmeoperationer være en af de ting man vælger fra, og vi har set en voldsom stigning i antallet af patienter der tager til udlandet igen, med andre ord; vi er bombet tilbage, næsten til hvor vi startede, dog med den forskel at vi denne gang ved bedre og vil kæmpe hårdere nu for det vi ved hjælper! Fedmebehandlingen bør være en del af finansloven, så det ikke er op til den enkelte regions budget, at afgøre om hvorvidt en patient skal opereres eller andet, men et ens tilbud alle får.

Vi har haft gode samarbejdspartnere til at hjælpe os, Privathospitalerne yder stadigvæk en god portion penge og forsyner os med facts og tal vi kan gå ud i medierne med. Jens Fromholts privatnummer er brugt flittigt når jeg f.eks. mangler argumenter eller fakta, Hamlet er super gode til at holde informationsaftener og Bariatric er også gode til at komme med de rigtige tal og nye tiltag.

Vi har også arbejdet mere sammen med Adipositasforeningen og sammen med dem deltager en stor flok i vægtstop-formidlerkurser, som har været en stor succes. Livsstilskolerne er også gode sparringspartnere og da vi jo kæmper den samme sag, er det dejligt at se det super gode samarbejde der er vokset frem især i dette år.

Vi har en stor flok gode ambassadører der var samlet for nyligt, og det var skønt at mærke den lyst og entusiasme, de alle kom med, og vi håber der kommer gang i flere lokale arrangementer hvor man kan mødes og kæmpe den fælles kamp mod kiloene.

Jeg kan personligt selvfølgelig heller ikke lade være med at rose vores bestyrelse, I er nogle helt specielle mennesker der yder en stor indsats hver dag på hver sin måde, Inger har jo overtaget Katjas plads i bestyrelsen, og hun tumler med hele den efterhånden omfattende medlemsadministrationen så flot sammen med Helle vores kasserer, som jo styrer økonomien med hård men ganske kærlig hånd og samtidig hele tiden holder alle boldene i luften, så man næsten kan miste pusten..

Marianne tager sig rigtig godt af ambassadørerne og har i år også forfattet en kogebog med brugernes opskrifter, og det er der kommet et super godt resultat ud af. Ole forsøger, sammen med Nina og Kim, at holde ro i kaosset der jo bliver, når diverse mere eller mindre lumre sider konstant prøver at trænge igennem vores filtre, og kærligt minder os om at skrive med den rigtige skrift... og nu er den nye hjemmeside lige på trapperne, det ser vi frem til. Dorthe har vist sig at være sin vægt værd i guld når vi skal ud og vise os frem, for hvem vil ikke gerne tale med den kønne blondine med det store smil og det fantastiske humør, som holder gryden i kog oppe i Holstebro storkreds.

Christina min søde makker som utrættelig taler med journalister, besvarer mails og bruger så meget tid og krudt på det her, hun burde også have en medalje for sin indsats, jeg ved det trækker tænder ud på os begge til tider!

Vi gør alle et kæmpe arbejde for det her, vi brænder for det, og til tider brænder det os helt ud.

Personligt bliver det næste år mit sidste, jeg har været med i 5 år og elsket hvert sekund, men det er snart tid at finde en anden identitet end Mona hende den fedmeopererede, og lade nyere kræfter komme til og forsvare vores forening som er vigtigere nu en nogensinde.

Med det vil jeg slutte min beretning og ønske fortsat god generalforsamling.

Nye medlemmer i bestyrelsen

Allan Petersen, nyt bestyrelsesmedlem:

Som nyvalgt til Gb-foreningens bestyrelse, skal jeg hermed præsentere mig selv.

Jeg hedder Allan Petersen er 60 år, bor i Bagsværd nord for København sammen med min kone Nancy, og vores hund, cockerspanielen Figo.

Jeg blev vistnok "verdenskendt i hele Danmark" da jeg deltog i tv2 programmet "Livet Er Fedt". Jeg har det meste af mit liv været overvægtig, og prøvet alle de slankekur der findes, og som alle overvægtige sikkert har erfaret, kunne man godt tabe sig, men kiloene kom hurtigt på igen. Jeg valgte som den sidste løsning at gennemgå en gastric bypass i december 2009, og det er nok den bedste beslutning jeg har nogen sinde har taget. Jeg gik fra en vægt på omkring de 180 kg. ned til 125 kg - og jeg var lykkelig over at jeg igen kunne passe et fuldtidsjob, og dyrke de fritidsinteresser, som jeg holder så meget af.

Jeg har nu erfaret, at det godt være svært at holde vægten, selvom jeg er Gb-opereret. Derfor er Gb-foreningen en rigtig god forening, hvor der sidder nogle mennesker, som virkelig brænder for at fortælle og hjælpe os overvægtige omkring fedmeproblematikken ved at være synlige ved messer og lignende. Fortælle om hvor god en idé, det er at få en Gb-operation.

Jeg er nu selv en del af bestyrelsen og håber, at jeg med mine erfaringer som overvægtig gennem et langt liv, kan være med til at hjælpe andre.

Kim H. Jensen, ny bestyrelses-suppleant – og velkendt administrator på Gb-forum.dk:

Mit navn er Kim H. Jensen, jeg er 38 år og er gift med Charlotte.

Vi har begge fået en Gastric Bypass operation, og vi er begge super glade for den beslutning vi har taget om dette.

Da jeg i november 2009 var størst, var min vægt på 245 kilo. Jeg nåede, inden min operation d. 31. maj 2010, at tabe godt 60 kilo – og siden er det blevet til i alt 132kg (og vægten er pt. stadig nedadgående). Operationen har haft fantastisk virkning for både min hustru og jeg, og ingen af os har nogen komplikationer fra operationen.

Jeg havde i 2009 slået mig til tåls med ikke rigtig at kunne noget, og brugte det meste af min tid foran enten computer eller fjernsyn. Det var med andre ord en ond spiral jeg var kommet ind i - og jeg havde indset, at jeg formentlig ikke ville blive særligt gammel.

Skræmmende nok havde jeg i en eller anden forstand accepteret dette. Et par dødsfald og en graviditet i familien var med til at "åbne mine øjne", og jeg snakkede med min hustru om vores problem med vægten. Pudsigt nok havde hun undersøgt en hel del mht. Gastric Bypass på det tidspunkt, så fra vi begyndte at tale om det, til beslutningen var taget, gik der ikke mere end højst 5 min. Det er så absolut den bedste beslutning vi har taget sammen, for nu er der smidt en hulens masse kilo, og det bedste er alt det man kan nu. En tur i biografen, gode sæder i teatret, tur i sommerland osv. osv. går nu som smurt og uden problemer. Også motionsmæssigt er der jo sket en del, og for første gang i nok ca 15-20 år, kan jeg løbe mere end 3 km i træk, og også styrketræning går der en del tid med hver uge, og det er FEDT på den gode måde.

Jeg håber via mit "arbejde" som ambassadør, og gennem bestyrelsen i Gb-foreningen at kunne hjælpe andre til at opnå samme ret til denne operation, samt den glæde det er for en selv, pludselig at kunne en masse ting man havde glemt man kunne. Jeg vil også meget gerne i min funktion som ambassadør være med som støtte igennem et forløb. Det kan være hvis man mangler en at snakke med, en at tage med til undersøgelse hos lægen, på sygehuset o.l. Har p.t. en støttegruppe i Egtved som er åben for alle der tænker på at få, eller har fået en Gastric Bypass, og også for pårørende. Kan også sagtens finde ud af at mødes over en kop kaffe med dig/familien, hvis det er det der måtte være brug for!

Vores sponsorer:

I Gb-foreningen har vi et godt samarbejde med flere forskellige sponsorer, der støtter os både menneskeligt og økonomisk.

Disse samarbejdsaftaler fungerer rigtig godt, og sammen er det lykkedes os at få meget mere opmærksomhed på den medlemsgruppe, vi repræsenterer:

De fedmeopererede, de der overvejer, de der venter og deres pårørende.

Aleris hamlet
PRIVATHOSPITALER

nupo®

Info fra vores sponsorer:

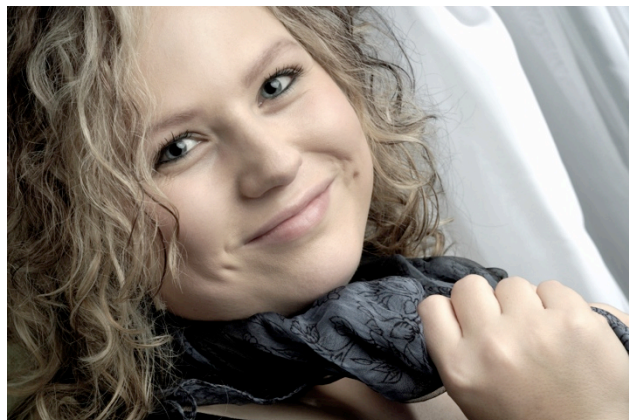
Privathospitaler Aleris-Hamlet:

Aleris-Hamlet Privathospitaler i Søborg og Aarhus inviterer til en gratis og uforpligtende informationsaften om overvægtsoperationer – og hvorfor det også med økonomiske øjne er attraktivt at få det gjort i Danmark, hos Aleris-Hamlet.

Aarhus: Onsdag d. 16. november 2011 kl. 19 – 21
Brendstrupgårdsvej 21, 8200 Aarhus N

Søborg: Tirsdag d. 22. november 2011 kl. 19 – 21
Gyngemose Parkvej 66, 2860 Søborg

Tilmelding: Arrangementet er gratis. Tilmeld dig på www.hamlet.dk eller på telefon 3817 0700 for arrangementet i Søborg og telefon 8742 4140 for arrangementet i Aarhus.

Der er et begrænset antal pladser, så det er først til mølle princippet.